

trene, har svært ved at få ben at gå på, fordi kommunerne allerede efter to år skal overtage dele af finansieringen. Således måtte 1500 kvinder gå forgæves til krisecentre sidste år. En uholdbar situation for kvinder der har behov for beskyttelse og har behov for opbakning til at gå fra voldelige mænd.

Svar (12/3 04)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Kvindekrisecentre er døgntilbud til kvinder, der har været udsat for vold eller trusler om vold. Nogle er en amtsinstitution efter loven om social service § 94, andre er en selvejende institution eller forening, hvor amtskommunen betaler hele driften. Endelig er der krisecentre, som ikke har nogen overenskomstaftale med det offentlige.

Ved satspuljeaftalen for 2003 blev det besluttet at afsætte 10 mio. kr. årligt i perioden 2003 til 2006 til etablering og drift af nye pladser samt til kvalitetsløft, således at 7 mio. kr. årligt blev afsat til nye pladser og 3 mio. kr. årligt til kvalitetsløft.

Disse midler er for længst fordelt. Der er således givet støtte til etablering og drift af 29,5 nye pladser, som fordeler sig med bl.a. 18 pladser til Københavns Amt og Københavns Kommune, 5 pladser til Århus Amt og 3 pladser til Frederiksberg Amt.

Jeg kan oplyse, at der samlet for den 4 årige periode er søgt om 58.178.887 kr. til etablering og drift af nye pladser. Dette tyder ikke på en manglende opbakning fra de ansvarliges side for at få gang i udbygningen af kvindekrisecentrene.

Jeg kan endvidere oplyse, at staten allerede i dag er medfinansierende i forbindelse med driften af kvindekrisecentrene, i det staten refunderer 50 pct. af amternes udgifter til boformer efter § 94, stk. 1. Denne fordelingsnøgle har jeg ingen planer om at ændre.

Endelig skal jeg ikke undlade at bemærke, at det er mit håb, at regeringens handleplan til bekæmpelse af vold mod kvinder vil være et skridt i den rigtige retning med henblik på at tackle og ikke mindst begrænse denne vold mest muligt.

Spm. nr. S 2497

Til socialministeren (27/2 04) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer regeringen vil tage for at sikre flere udslningslejligheder til voldsramte kvinder, der en periode har boet på krisecenter?«

Begrundelse

Ideelt set bør kvinder bo på krisecentre i rundt regnet 3 måneder, men manglen på udslningslejligheder afstedkommer, at alt for mange tvinges til at blive boende på krisecentrene i længere perioder, og således optager de pladsen for andre. Sidste år måtte 1500 kvinder gå forgæves til krisecentrene. En uholdbar situation for kvinder, der har behov for beskyttelse og har behov for opbakning til at gå fra voldelige mænd.

Svar (9/3 04)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Ifølge oplysninger fra Landsforeningen af Kvindekrisecentres seneste årsstatistik for 2002, har 1935 kvinder og 1901 børn haft ophold på de 35 kvindekrisecentre, som statistikken omfatter. Kvindernes opholdstid har været følgende:

0-1 døgn	2-6 døgn	7-30 døgn	31-90 døgn	91-180 døgn	181-365 døgn	Over 1 år
290	489	566	406	114	56	14

Tallene viser, at over halvdelen af kvinderne opholder sig i et interval mellem 2-30 døgn, og ikke som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet rundt regnet i 3 måneder.

Ser man på, hvor kvinderne flytter hen, når de forlader krisecentret, viser tallene, at 411 af kvinderne flyttede tilbage til en ægtefælle eller samlever.

385 af kvinderne flyttede efter opholdet på et krisecenter til en ny bolig.

71 flyttede hjem til deres tidligere bolig, hvor hun før boede som enlig, og 168 af kvinderne flyttede tilbage til deres egen bolig, som ægtefælle eller samlever var fraflyttet.

Andre igen, 192 flyttede ind hos familie og venner. Endelig er 132 af kvinderne flyttet til an-